

Του **RONALD S. LAUDER**, Προέδρου του Παγκοσμίου Εβραϊκού Συνεδρίου WJC

THE NEW YORK TIMES, 18.3.2018: Καθώς το Κράτος του Ισραήλ πλησιάζει την 70η επέτειό του, γεμάτος υπερηφάνεια παρακολουθώ το ευάλωτο εβραϊκό κράτος της παιδικής μου ηλικίας να εξελίσσεται στο ισχυρό και ευήμερο έθνος που είναι σήμερα.

Ως πρόεδρος του Παγκόσμιου Εβραϊκού Συνεδρίου, πιστεύω ότι το Ισραήλ είναι το κέντρο της ταυτότητας κάθε Εβραίου και το νιώθω σαν το δεύτερο σπίτι μου. Όμως σήμερα φοβάμαι για το μέλλον του έθνους που αγαπώ.

Είναι αλήθεια ότι ο Ισραηλινός Στρατός είναι ισχυρότερος από οποιονδήποτε άλλον στρατό στη Μέση Ανατολή. Και ναι, η οικονομική αντοχή του Ισραήλ είναι παγκοσμίως γνωστή: στην Κίνα, την Ινδία και τη Silicon Valley, η τεχνολογία, η καινοτομία και η επιχειρηματικότητα του Ισραήλ είναι σεβαστές.

Αλλά το εβραϊκό δημοκρατικό κράτος αντιμετωπίζει δύο σοβαρές απειλές που πιστεύω ότι θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή του.

Η πρώτη απειλή είναι η πιθανή κατάρρευση της λύσης των δύο κρατών. Είμαι συντηρητικός και Δημοκρατικός, και υποστηρίζω το κόμμα Likud από τη δεκαετία του '80. Αλλά η πραγματικότητα είναι ότι 13 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν μεταξύ του ποταμού Ιορδάνη και της Μεσογείου. Και σχεδόν οι μισοί από αυτούς είναι Παλαιστίνιοι.

Εάν συνεχιστούν οι τρέχουσες τάσεις, το Ισραήλ θα αντιμετωπίσει μια δύσκολη επιλογή: Να παραχωρήσει πλήρη δικαιώματα στους Παλαιστίνιους και να παύσει να είναι εβραϊκό κράτος ή να καταργήσει τα δικαιώματά τους και να πάψει να είναι δημοκρατία.

Για να αποφευχθούν αυτά τα απαράδεκτα αποτελέσματα, ο μόνος δρόμος προς τα εμπρός είναι η λύση των δύο κρατών.

Ο Πρόεδρος Τραμπ και η ομάδα του είναι πλήρως αφοσιωμένοι στην ειρήνη στη Μέση Ανατολή. Τα αραβικά κράτη όπως η Αίγυπτος, η Ιορδανία, η Σαουδική Αραβία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα είναι πλέον πιο κοντά στο Ισραήλ από ποτέ και αντίθετα με τις ειδήσεις των ΜΜΕ, οι Παλαιστίνιοι ηγέτες είναι έτοιμοι να αρχίσουν άμεσες διαπραγματεύσεις.

Ωστόσο, ορισμένοι Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι πιέζουν για πρωτοβουλίες που απειλούν να εκτροχιάσουν αυτή την ευκαιρία.

Η προπαγάνδα των Παλαιστινίων και η αδιαλλαξία είναι καταστροφικές. Το ίδιο και τα σχέδια προσάρτησης, που ωθούνται από όσους βρίσκονται στη δεξιά, και η εκτεταμένη εβραϊκή οικοδόμηση οικισμών πέρα από τη διαχωριστική γραμμή. Τα τελευταία χρόνια, οι οικισμοί στη Δυτική Όχθη, σε γη που σε όποια συμφωνία είναι πιθανό να γίνει κομμάτι ενός παλαιστινιακού κράτους, συνέχισαν να

αναπτύσσονται και να επεκτείνονται. Τέτοιες αστραπιαίες ισραηλινές πολιτικές δημιουργούν μια μη αναστρέψιμη πραγματικότητα ενός κράτους.

Η δεύτερη, διττή απειλή είναι η συνθηκολόγηση του Ισραήλ με θρησκευτικούς εξτρεμιστές και η αυξανόμενη δυσaréσκεια της εβραϊκής διασποράς. Οι περισσότεροι Εβραίοι έξω από το Ισραήλ δεν γίνονται δεκτοί στα μάτια των υπερ-ορθόδοξων Ισραηλινών, οι οποίοι ελέγχουν την τελετουργική ζωή και τους ιερούς τόπους στο κράτος. Επτά εκατομμύρια από τα οκτώ εκατομμύρια Εβραίων που ζουν στην Αμερική, την Ευρώπη, τη Νότια Αμερική, την Αφρική και την Αυστραλία είναι Σύγχρονοι Ορθόδοξοι, Συντηρητικοί, Μεταρρυθμιστές ή άθρησκοι. Πολλοί από αυτούς άρχισαν να νιώθουν, ειδικά τα τελευταία χρόνια, ότι το έθνος που υποστήριξαν πολιτικά, οικονομικά και πνευματικά τους γυρίζει την πλάτη.

Υποκείμενος στις πιέσεις που ασκεί μια μειονότητα στο Ισραήλ, το εβραϊκό κράτος αποξενώνει ένα μεγάλο τμήμα του εβραϊκού λαού. Η κρίση είναι ιδιαίτερα έντονη μεταξύ της νεότερης γενιάς, η οποία είναι κατά κύριο λόγο κοσμική. Ένας αυξανόμενος αριθμός Εβραίων χιλιετιστών - ιδιαίτερα στις Ηνωμένες Πολιτείες - απομακρύνονται από το Ισραήλ, διότι οι πολιτικές του αντιβαίνουν τις αξίες τους. Τα αποτελέσματα δεν προκαλούν έκπληξη: αφομοίωση, αλλοτρίωση και σοβαρή διάβρωση της σχέσης της παγκόσμιας εβραϊκής κοινότητας με την εβραϊκή πατρίδα.

Την τελευταία δεκαετία επισκέφτηκα εβραϊκές κοινότητες σε περισσότερες από 40 χώρες. Τα μέλη σε κάθε μία από αυτές εξέφρασαν την ανησυχία και το άγχος τους για το μέλλον του Ισραήλ και τη σχέση του με την εβραϊκή διασπορά.

Πολλοί μη Ορθόδοξοι Εβραίοι, συμπεριλαμβανομένου και εμού, θεωρούν ότι η εξάπλωση της κρατικής επιβολής της θρησκευτικότητας στο Ισραήλ μετατρέπει ένα σύγχρονο, φιλελεύθερο έθνος σε ένα ημι-θεοκρατικό. Μεγάλη πλειοψηφία των Εβραίων σε όλο τον κόσμο δεν αποδέχεται τον αποκλεισμό των γυναικών από ορισμένες θρησκευτικές πρακτικές, στους αυστηρούς νόμους μετατροπής ή στην απαγόρευση της ισότιμης προσευχής στο Δυτικό Τείχος. Είναι σαστισμένοι από την εντύπωση ότι το Ισραήλ εγκαταλείπει το ανθρωπιστικό όραμα του Theodor Herzl και αναλαμβάνει έναν χαρακτήρα που δεν ταιριάζει στις δικές του βασικές αξίες ή στο πνεύμα του 21ου αιώνα.

Η ηγεσία του εβραϊκού κόσμου πάντα τιμά τις επιλογές του ισραηλινού ψηφοφόρου και ενεργεί σε συνεννόηση με την δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση του Ισραήλ. Γνωρίζω επίσης καλά ότι οι Ισραηλινοί είναι στην πρώτη γραμμή, κάνοντας θυσίες και διακινδυνεύοντας τη ζωή τους κάθε μέρα, έτσι ώστε οι Εβραίοι σε όλο τον κόσμο να επιβιώσουν και να ευδοκιμήσουν. Θεωρώ ότι θα τους είμαι για πάντα υπόχρεος.

Αλλά μερικές φορές η πίστη απαιτεί από έναν φίλο να μιλήσει και να εκφράσει μια άβολη αλήθεια. Και η αλήθεια είναι ότι το φάντασμα της λύσης ενός κράτους και η αυξανόμενη διχοτόμηση μεταξύ του Ισραήλ και της διασποράς θέτουν σε κίνδυνο το μέλλον της χώρας που αγαπώ τόσο βαθιά.

Βρισκόμαστε σε ένα σταυροδρόμι. Οι επιλογές που θα κάνει το Ισραήλ τα επόμενα χρόνια θα καθορίσουν το πεπρωμένο του μοναδικού μας εβραϊκού κράτους και τη συνεχιζόμενη ενότητα των αγαπημένων μας ανθρώπων.

Πρέπει να αλλάξουμε πορεία. Πρέπει να προωθήσουμε μια λύση δύο κρατών και να βρούμε κοινό έδαφος μεταξύ μας, ώστε να μπορέσουμε να εξασφαλίσουμε την επιτυχία του αγαπημένου μας έθνους.

ΠΗΓΗ: [THE NEW YORK TIMES, 18.3.2018](#)